

Hancı

– Ümit Seyhan · 16 Kasım 2015

Hangi yol ufka çıkar? söyle be hancı,
Ne Güneş ,ne Ay hepsi yalancı.
Ayaklarım yalın,azığım acı,
Yurdum nerde?, adım neden yabancı?

Kervanlar göçtü de kaldı mı nâmı ?
Gelenler umduğunu buldu mu bari?
Güllerde dikenî halk eden Bâki
Ben kimim gerçekte sen isen Sâhi..?

Dökülür yapraklar mevsimse hazan
Goncayı vuran soğuklar neden?
Neden nasipsizdir çöller göklerden?
Bir taraf çağlayarak, coşup taşarken.

Ömür tezgahında dokunur zaman,
Attığın her ilmek çözülür hemen.
Alı, yeşili ,moru hepsi bir elden,
Ne birikir, ne artar yarından dünden.

Nere gitsem hancı, izler nerededir ?
Ne yıldızlar sır verir,ne yol gösterir.
Boynunda ki ipin ucu kimdedir.
İçimde ki kuyudan Yusuf seslenir.

Süleyman olsam rüzgar söylerdi
Billur sarayda derdim dinlerdi
Belkıs'ın tahtıda o sırra erdi
Söyle şimdi hancı,kusurum ne ki?

Mağrurlanma hancı,ortada halin
İki kapı arasında seninde evin.
Gelenler ağlıyor,gidenler suskun
Söyle şimdi hancı,nedir bildiğin ?

İncindim,kırıldım,doğrudur amma
Gözümde ki yaşa sebeptir sanma
Olmaz ise elbet nasipten yana
Temin senden lakin, ruhum değildir

Bırak beni hancı,olmadan yarın,
Yarım yok sanki, kanıyor yarım.
Şahit ol diye mi sen? ben ahuzarım
Kenan'da Yakub gibi anılsın adım

Aldığım ne varsa işte ortada
Ten dediğin şey ,erir toprakta
Sus hancı kalsın soru cevapta
Yolum uzun artık çıkayım yola

Derdimin zarı gülden incedir
Ben bir köle,O Efendi yücedir
Kalbimde çarpan iki hecedir
Günahkâr olsamda menzil nicedir ..?

Ü.Seyhan